

Hyggelig, rolig,

Otto Mortensen

3/4

S
1. Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud, er din bo - lig, in - der - lig skøn.

A
1. Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud, er din bo - lig, in - der - lig skøn.

T
1. Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud, er din bo - lig, in - der - lig skøn.

B
1. Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud, er din bo - lig, in - der - lig skøn.

O, hvor mit hjer te læn - ges med smer - te, suk - ker i løn

O, hvor mit hjer te læn - ges med smer - te, suk - ker i løn

O, hvor mit hjer te læn - ges med smer - te, suk - ker i løn

O, hvor mit hjer te læn - ges med smer - te, suk - ker i løn

ef - ter at gæ - ste din hel - lig - dom prud, ef - ter at bo hos den le - ven - de Gud!

ef - ter at gæ - ste din hel - lig - dom prud, ef - ter at bo hos den le - ven - de Gud!

ef - ter at gæ - ste din hel - lig - dom prud, ef - ter at bo hos den le - ven - de Gud!

ef - ter at gæ - ste din hel - lig - dom prud, ef - ter at bo hos den le - ven - de Gud!

1. Hyggelig, rolig,
 Gud, er din bolig,
 inderlig skøn.
 O, hvor mit hjerte
 længes med smerte,
 sukker i løn
 efter at gæste din helligdom prud,
 efter at bo hos den levende Gud!

2. Godhedens kilde,
 årle og silde
 gæstmild er du.
 Ved dine sale
 spurv møder svale,
 kom det i hu!
 Som ved dit alter den kvidrende fugl
 und i dit tempel din tjener et skjul!

3. Hos dig at bygge
 højeste lykke
 kaldes med ret.
 Der lyster tunge
 altid at sjunge,
 vorder ej træt,
 til ikke lægger og tager ej fra
 glædens det evige halleluja.

4. Alt dog hernede
 lykkelig hedde
 skal, hvo dig tror:
 I Himmerige
 tør han indkige
 frit på dit ord,
 ja, i hans hjerte fra tårernes dal
 trappe du bygger til Himmerigs sal.

5. Lykkes og trives,
 styrkes, oplives
 skal dine små,
 vokse i kræfter,
 stige derefter,
 højeloft nå,
 himle, hvor øjet, som græder ej mer,
 gudernes Gud i sin herlighed ser.

6. Tusinde døgne,
 verdslige, søgne,
 gyldne for kød,
 kan de vel ligne
 én dag af dine,
 som vi dem nød,
 når under sang med dit vingede ord
 sjælen af by over stjernerne for?

7. Ej vil jeg bytte,
 Gud, i din hytte
 tiggerens plads
 bort for det sæde,
 stolte beklæde
 højt i palads;
 godt ikke fattes, hvem du haver kær,
 lavt er ej bænket, hvem Gud sidder nær.